

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

De Guilielmo Balduino. n. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

hoc sanè solummodò se vnusquisque infatigabiliter perdurare debere cognoscat, vt per illorum afflictionem misericordiam Domini consecutus, de impugnatione carnis ac Dominatione præpotentium vitiorum Diuino mereatur munere liberari.

De obedientia, cuius efficacia exploratissima est, satis sit cum Beato nostra Societatis Parente insinuasle, eam solam esse virtutem, quæ cæteras virtutes menti inserit, insertasque custodit. Et Diuus Augustinus; Obedientia commendata est in præcepto; Quæ virtus in Creatura rationali mater quodammodo est, omniumque custos virtutum. Nec prætermittatur illud Diui Bernardi, virtutem nempe Obedientiæ supplere vices discretionis, quæ Mater, inquit, Virtutum est, & consummatio perfectionis. Nobis verò quàm necessaria sit hæc discretio, ex eo apertissimè constat, quia sine hac fieri non potest vt ad tot vanitates & insanias fallas ante oculos positas non respiciamus.

XVIII. Hæc in præsentiarum dixisse sufficit, quorum omnium Sanctus S. Thomas, Angelicus ille Magister, commodissimum indicat nobis compendium; & vtinam sicut sibi petita obtinuit, ita etiam nobis petitionis suæ salutarem consequatur effectum. "Da mihi, dicebat, ille, Domine Deus, cor peruigil, quod nulla abducat à te curiosa cogitatio: Da nobile, quod nulla deorsum trahat indigna affectio; Da rectum, quod nulla obliquet sinistra intentio; Da inuictum, quod nulla frangat tribulatio; Da liberum, quod nulla sibi vendicet peruersa & violenta affectio.) Ecce quomodo ex corde peruigili rejicitur omnis nociua singularitas, expellitur omnis curiosa inuestigatio, tam in intellectu quàm in affectu in pernicem animæ tendens; vt nec *sapiamus plusquam oportet sed usque ad sobrietatem*, nec velimus aliquid in terris nisi *prout voluntas fuerit in Cælis*. Cor nobile non serpit humi, non prolabitur deorsum, sursum dirigitur, *quæ sursum sunt quærit, ubi Christus est in dextera Dei sedens*; Non diligit mundum, aut ea quæ mundi sunt, *quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ*; Illa ergo affectio indigna est nobili corde quæ cælestia deserens immergitur mundo *qui transit vna cum concupiscentijs suis*. Verùm nè cordi vigili & excello promerita denegentur præmia, nulla debet interuenire deformis obliquitas, quæ tam eximiam nobilitatem efficiat degenerem; Exigit præterea tanta animi generositas, vt & à nulla aduersitate superabilis, & à peccati seruitute sit libera, nempe *ea libertate quæ Christus nos donauit, & liberauit à seruitute corruptionis in libertatem gloriæ Filiorum Dei*, contra quam nulla præualebit aut peruersa affectio, aut violenta tentatio: In omnibus enim sperandum est *propter eum qui dilexit nos*. Christus Iesus, cuius dulcissimo nomini, & deuoto famulatu nos totos vitalque nostras deuouimus; hanc nobis animi magnitudinem & perfectam libertatem tribuat, virelque de Cælo ad ea omnia præstanda suppeditet, quæ ad eius gloriam promerendam, & felicissimum ipsius Regnum acquirendum nobis alijsque plurimis sufficiant.

1610.

sufficiant. Quod optat Omnium in Christo seruus *Robertus Iones*.
Anno quarto postquam ad Missionis gubernacula accessisset, traditâ *Michaeli Walpolo* administratione, à quiete quam hic adamauerat, translatus est ad æternam, anno eius sæculi decimo quinto, non multum quinquagenario maior, profusus quatuor votorum Anno tertio.

Varij iniuriâ a sperfi Coniurationis calumnia.

XVIII. Vt astra crinita (quæ Cometæ vocantur) magnarum habentur calamitatum prænuntia, quas deinde vel in Principes viros, vel in Regiones integras tanquam de Cælo depluunt, ita fatalis illa stellarum errantium conspiratio quæ homines innocentissimos, *Garnettum, Gerardum, Oldcornum, Tesmondum* visa est inuoluere calumniantium malitiâ, iniquissimâ suspitione plures afflauit viros in Societate vndequaue probatissimos, *Guilielmu Balduinum, Ioannem Perceyum, Nicolaum Hartum, Thomam Strange*, aliosque; Non ad calamitatem quæ diuturna esse posset inferendam, sed ad eam quæ semper duratura esset immortalem nominis meritorumque gloriam amplificandam, quorum meritis describendis reliquis hic liber deseruit.

Guilielmus Balduinus.

Guilielmus Balduinus Cornubiensis, in primis bonarum literarum rudimentis addiscendis *Ioanni Cornelio* Martyri collega, postquam quinque annos iisdem perficiendis in Oxoniensi Academia posuisset, Rhemos, deinde Romam profectus Philosophis Theologisque dedit operam in Anglicano. Ex quo sacris initiatus in Societatem cooptatus est anno sæculi decimi quinti nonagesimo; & anno vno ad Diui Petri vixit pœnitentiarius. Incommoda vsus valetudine missus in Belgium, morali Theologiæ explicandæ adhibitus est aliquamdiu Louanij; Tum vocatus in Hispanias (quò ab Anglis maria infestantibus securius nauigaret) mutata veste mercatorem Neapolitanum simulans sub nomine Octauij Fuscinelli parat transfretare. Non est id tam rectè dispositum vt quadruplatores quos per omnia loca Magistratus Hæreticus seminarat odorem non acciperent Iesuitæ iter quoquam parantis; quem à Bruxellensi ciuitate Audomarum vsque secuti, cum certius quidpiam odorari non possent, iuuenum quorundam co ex Seminario in Hispanias trajicientium iter maritimum indicant, & suspicari se *Balduinum* Iesuitam vnâ vehi habitu mentito. Naui Regia Oceanum obsidens Dunkercanæ non difficulter potitur & vectorum; securi nauatæ de Iuuenibus tentant quid sit de Italo Mercatore; Modò dormientem suscitantes alloquuntur; modò nomine appellant, *Balduine* caue; modò subornant è nauitis quempiam qui occultam de nocte exfensionem polliceatur acceptâ pecuniolâ; Ille ad omnia surdus, vel nihil respondebat, vel Italicè rogabat, quid (malum) vellent? Comes Nottinghamius rei maritimæ per eos dies Præfectus, adolescentibus ad Cantuariensem missis, *Balduinum* liberaliter habet domi suæ, donec quid Regius Senatus statueret perferretur. Lustrati Palatium ostenditur Christi effigies Cruci affixi viuis expressa artificiosè coloribus: Dum hanc plures è familia vnâ contemplantur, vnus quispiam ex stipatoribus rogat quid hoc rei esset? Respondetur ab astante quoquam esse Christi in Cruce pro nobis morientis imaginem: Christi

In itinere Hispaniensi captus.

moritur.

morientis est ista imago? reponit supator non iniuratus; At ego Christum semper existimavi collo sicut apud nos suspensum obijisse mortem. Ignorantiam hominis miseratus est *Baldwinus*, at vix se tamen a risu continuit, hominem audiens atate prouectum tam natuè inscitiam suam experimentem; Senatus decernit captiuum Italum ad *Brigittæ* fontes mitti custodiendum, & benignè tractari dum quid certius cognosci possit.

XIX. Eodem in carceris cubiculo tenebantur disparis Religionis duo, corrupti-Verbi-Minister, & Catholicus qui in quæstione tormentis inferior falsus fuerat aliquid ex quo Sacerdoti crepta est vita. Hæsit hic aculeus in mente tam altè vt noctes dielq̃ infelicem casum voce lamentabili deploraret, eoque dolentius quòd rursus esset adnouendus tormento in quo mortuum se esse præsiagebat: Et enim lictores hi pessimi si quem nacti sunt cedentem propellere conantur in profundum. Audiebat *Baldwinus* lamentantem, & subinde Latine rogabat Verbi-Ministrum quid esset causæ? nouerat etiam Catholicus Latine aliquid; Itaque solabatur illum vt poterat, hortabaturq̃ ad interiorè penitentiam quando Sacramentum deesset, ipemq̃ in Deo collocandani. Sed quòd dies vicinior in quo ad quæstionem vocandus erat, eò incòsolabilius anhclabat ad Sacerdotis auxiliù consiliūq; Quid *Baldwinus* faceret? si se clam Verbi ministro, nocte concubià detegeret vel Anglum esse vel Sacerdotè quæ illi securitas hunc ipsum in tormentis non declaraturum: Tum fortè eo in cubiculo, ijsq; cum socijs de industria collocatum se suspicabatur vt hi quis tandem esset indigarent. In alterà verò partem lachrymæ & lamenta, non iusta solum, sed tam germana videbantur, vt spem facerent integerrimæ sinceritatis. Querit quam fidei secretiq̃ constantiam seruaturus esset si Sacerdotem illi procuraret? Omnem quæ expeti posset pollicetur, ad ipsam Sacerdotis appellationem erigens animum, & non mediocrem ostentans lætitiã: pararet igitur se, & de Sacerdote quærendo suæ fideret industria: *Baldwinus* ipemq̃ metumq̃ inter ancipiti cogitatione distractus, de anima tamen hominis afflictissimi quàm de corpore suo sollicitior, noctu adrexit ad cubile, vigilantem reperiens & anxium, aggreditur; Sacerdotem se esse declarat, & quoniam ille pessimè se latine explicabat, Anglicè alloquitur. Quæ gestiret miser læticia facile vnusquisque decernet: Ad confitendum tamen eà nocte induci non potuit, quod rursus *Balduino* dubitationem attulit non mediocrem. Noctè tamen altera fidelem se præstitit, & ritè expiatus, alacer ad tormenta profectus est, & quemadmodum auguratus fuerat in catasta dilaceratus. Cùm nihil de *Baldui-*

Luar Cap-
tium
Catholi-
cum.

Liberatur;